

De Wanter um Gerücht

A6-06

(4)

1. Scén

Richter: Hèr Platsch, Dir sid me'in Sekretär.

Platsch: Gewöss, Hèr Richter Ruprecht ; ech sin ho'ifrech drop, Iech dinge ze können.

Richter: Gudd, kuckt Hèr Sekretär, Richterspillen ass nit grad me'ngt Handwerk, ech gi le'wer Rudde schneiden, fir d'Bo'wen ze köddelen; lauschtere le'wer nuets bei de re'nsteren wât Neies get a si le'wer am gringen Bösch we' beim gringen Dösch. Ech hun e bösschen Angscht virun desem Prozess wöll d'Réd ke'nt mir nit ganz licht, ech färten, mir blame'ren e'is haut bei deser Affär.

Platsch: Keng Angscht, Hèr Richter. Ech fannen, Dir macht eng ganz gudd Figur. Wann ech Iech höllefe kann, ech mán et ger. Ech hun zwê Jahr Kolle'sch gemét an ech hát ömmer Spáss um Dédigen. Mir werten dé grugeligen Hèr Baron v. Schneehausen schons gewekelt kreien.

Richter: Ja, ja. Dir hutt jo én Deiwelskurage; ech hun och nach nie gefárt, wuer ke'm ech dersonner hei am Bösch zu allen Ze'iten, bei Dag a Nuecht. Mais, dese Prozess mecht mir dach allerhand Gedanken-kuckt, de Wanter an ech, sin am Fong kollegen, Frönn ge'f ech gèr soen, an do----

Platsch: Ah nèn, Hèr Richter, duerno därt Dir elo nit kucken; Dir sid elo nit me' de knecht Ruprecht, dé mam wanter handelt a rést, mais Dir sid Richter an enger ganz wichteger Säch: De Wanter ass verklöt, schwe, er verklöt an Ert Urtél muss ganz gerecht sin.

Richter: Do hu mer jo d'Schwierigkét, ech si ké Salomon.

Platsch: An de Wanter ass kén Engel. O, nachlång nit am Ge'gentél. kuckt.....

Richter: Sid Dir Richter, Hèr Platsch oder sin ech et?

Platsch: Dir sid et, Hèr Ruprecht. Ech wöll Iech a ne'ischt réden, mais.....

Richter: Gudd, da fánke mir elo mat der Affär un. Dir hutt jo de ganzen Dossier parat?

Platsch: Bis zum Töppel op den i.

Richter: Et si jo eng ganz Mass Zeie GElueden, fir en a ge'nt en

Platsch: Me' ge'nt en, Hèr Richter. Ech hun 2 Jahr Kolle'sch gemét.....

Richter: Gudd da fánke mir un, Hèr Polizist Kniddel.

Kniddel:

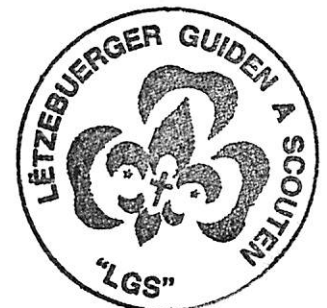
(schlet un) Hei ass de Kniddel. Hèr Richter.

Richter: Fe'ert dén Ugeklöten erân a macht, datt en Iech nit önnerwé entwösch.

Kniddel: Keng Angscht, Hèr Richter. Ech huelen e mat der kar=Wätsch. (of)

Richter: Hát ech je gemengt, de wanter hei virun dem grigen Dösch ze gesin.

Platsch: Hién hát schons läng misse condanne'ert gin (ho'scht a ne'tzt) Ech hun de schnapp an den Ho'scht, et ass fir ze stierwen.

2.Scén

De Polizist ke'nt mam Ugeklöten, d'Zeien sèzen sech op d'Bänken, den Affeköt op é Stull néwebei.

Richter: Ere Nuem wann ech gelifft?

Wanter: Ma, so emol, Ruprecht, mir zwe'n kennen e'is dach. Wésst du nach....

Richter: Ne'ischt eso. Hei sin ech Richter. Dir sid schwe'er verklöt an Dir huet elo ze äntwern op dät wät Dir gefröt git. Also Ere Nuem?

Wanter: Baron von Schneeausen, so' ál we' de Bierg dohannen, wunnhäftig op der hechster Kopp vun der Schwe'iz, o'ne' Frä, o'ne, Kanner, mais Direkter an Egentömer vun der gre'sster Schne'fabrig vun der Welt! Spézialite'ten: Frigidaires o'ne' Elektrisch, bölleg awer gudd; Ingénieur vu Schlitten a Skisport-Vertreter vu Pelz-a kuelenhändler - 1o Goldmedaillen op der lèschter Olympiade--Ass dat Bäl genug? Da nach eppes: Momentan am Krich mat der halwer welt-op mengem Wappen steht é Schne'mann, a ronderem geschriewen: Käl. Hält-wöll-Rücksichtslos.--So', lo kennt dir meng Firma. wien eppes vu mir wöllt oder mat mir wöllt, oder ge'nt mech wöllt, dé soll sech melden. Mais gare la mine.

All: Hu. Hu. Hù. we' grujelech. Hu. Hu. Hu.

Platsch: Kniddel, hál e fest un, datt e kengem eppes dét. Mäch dass de Brigang dir nit entléft.

Wanter: (zum Platsch) Du klengen, ärmen driepschen. Komm, ech stèchen dech an d'Jiletstäsch. Ech hauchen eng Ke'er, da basst du jo gefruer an et kann én dech als Gefrierflésch bis an d'Sahara scheken.

All: OGott, macht, dass e nit lass ke'nt

Richter: Dät fängt jo gudd un.

Maus: Dir gesitt selwer, Hèr Richter, wät et fir é Lömmel ass.

Richter: Hei äntwert nömme, wé gefröt get. Et hätt mech gewonnert, wann d'Madame Maus hätt de Mo'nd hále können.

Hèr Baron v. Schneeausen. Dir schengt jo trotz Erem he'gen Alter nach ganz gesond ze sin. Echsinn iwerzegt, mir hun dé Richtigen virun e'is.

Wanter: Et get nömmen én we' ech sin.

All: E Glek. E Glek. A fort och mat dém.

Richter: Dät muss sech elo an der Untersuchung fannen. De' mache mir elo ganz ro'eg an onparte'iisch. D'Frö ass vill ze wichtig fir, besonnesch an dese schwe'ren Ze'iten, iwer de Kne' gebrach ze gin.

Also, Hèr Wanter, Dir sid schwe'er verklöt. Ech si mat de Kloen bei St. Pe'ter geflunn, an dén huet se eisem Herrgott önnnerbrét.

Eiser Herrgott huet mech als Richter vun dér wichtiger Frö bestallt. Ech hun de'charge nit gér ugeholl, wöll mir zwe'n e'is jo kennen; mais do konnt ech nit ofschlo'en, an Dir

alleguer heibannen, Dir begreift, ech sèzen all meng E'er dran fir gercht ze úrtelen. Eiser Herrgott ass mir Zeien. (feierlech)

All: Mir erkennen de Richter un an trauen him.

Wanter: Ech erkennen en och un. Echhu me'in Affeköt, den Hèr Kodex, matbrucht; mais, mir Männercher a Frächercher, ech si nach Mann genug, fir selwer Réd an Äntwert ze sto'en. Et ka lass go'en.

Richter: De'Dammen an Hèren de' eppes ge'ntz dén Ugeklöten hun, tréde vir--én nôm äner, a soen op E'er a Gewössen, d'Wo'recht a soss ne'ischt we' d'worecht.

Platsch:Ech hun se all am Dossier,Hèr Richter.

Richter:Anonym schreiwen an unhänken ass licht,awer feig.Jidderé muss de courage hun,offen a frei,kengem zu le'f akengem zu le virum Feind seng Ménong ze soen.Dat a nömnen dat nennen ech Charakter hun.

All:Dat könne mir.Dat hu mir.

Richter:De Jeng Angscht,den Hues,soll virtréden.

Angscht:O,mei Gott,et ass mir eso' bâng.Dir wèrt mech dach nit ersche'ssen oder erbe'issen.

Richter:Hèr Angscht,keng Angscht.wât huet Dir ge'nt de Wanter .

Angscht:Ojemine,ech kann et bâl nit soen.Hèr Richter,ech hun alles ge'nt en.Hié kann eis Familgen nit leiden.Hién dét e'is erhe'ngern.Nit én Hällemchen ass me' ze fannen,ech hun alt d'Schéi vun de Bém knabbere mussen,an dovü krut ech eso' de Bauch we'.We' wann de Blinddarm mer geplatzt wâr.Denkt Iech Hèr Richter,bei dém kascht um plakige Feld.

Wanter:Ma,da krauch an de Bösch,önnert eng Dänn,domme Still.

Angscht:Do helt de Fuss mech.Iwerhâpt,Hèr Richter,u mech areme Schellem gin se alleguer,mais dén do ass dach dé Schrössten. Am Summer kann ech mir iwerall höllefen,mais am Wanter.... O,ech mängen,ech he'ren de Gukuk nit me' ruffen.-

Richter:Dir schengt nit vill Courage ze hun,mais ech begreifen, datt et Iech elo schlecht geht.Jiddefalls sid Dir nit frech,an Dir ditt kengem eppes.

Angscht:Ech engem eppes dinn.Mei Gott,Hèr Richter,ech hun nach kenger Mek we'gedon an.....

Wanter:Ale Je'merklôs,et wâr nach ké gro'sse Schued,wann èr ganz Rass vum Erdbuedem verdillegt ge'f.

Je'er:Pardon.Mein Nuem ass Grôf vum Wibbelpötz,ech si Je'er,an ech proteste'ren duerge'nt.

Richter:Schwätzt wann Bren Tour ke'nt.Hèr Angscht,Dir könnt Iech sätzen.D'Re',den Hèr Frim Hoppla,huet d'Wuert.

Hoppla:Ech sin d'Re',an hêschen Frin Hoppla.Den Hues an ech si Frönn,én tre'scht sech alt um âneren.Et geht mir grad we' him.Mir hun durecht d'Kélt an dat schlecht Fudder eng Kränkt önnert e'is kriet a mir hâten duerdurech eng Dosen Stierffäll an der Familgen.Ech si wuel me'gro'ss an me' kräfteg we' den Angscht,mais ech packen et och bâlnit me'.Wann de Féschter e'is ne'ischt ge'f,ech wéss nit, wât et ge'f.Wât hu mir dém Tyrann do dach nömme gedo'.

Wanter:Dir sid all verwint.Dir mâcht johraus johrân weider ne'icht We' sprangen a fréssen a leien.Dir schafft jo ké Stréch. Dir git alles,wât dir braucht,-stehlen,jo stehlen.

Hoppla:He'ert der,Hèr Richter,elo helt en eis och nach eise gudde Nuem,dât énzigt,wât mir ârem Leit hun.Wât sllé mir schaffén. Den Herrgott....

wanter:Jo,ech soen et nach eng Ke'er:De'f sid dir.Dir git dem Bauer an d'Récolten.

Richter:Iwerdreiwt nit,Wanter,et bleiwt nach genug fir de Bauer. Huet Direppes ge'nt de' Familgen?

Wanter:Nit am geringsten.Ech mâchen me'ngt,sie können hirt mâchen. Sie könne jo schlôfen,we, den Igel an den Dachs.

Hoppla:Dât bringe mir nit fertig.Mir hu ké Schlôf.Mir hu keng Patten fir e'is eng Hehl ze gruwen.An da bliew kengt me' vun e'is léwig.

Richter: Dát brenge-mir-nit stömmt. Den Herrgott wo'ssst, wát e gemét huet. Alt én áneren, de Spatz.

King: Ech sin de Spatz, an hêschen Klôs King. Ech wunnen am Duerf, ronerem d'Heiser. Ech fárte nit a soe me'ngt richteraus. Wem et nit gefällt, dé kann et eraus spe'izen. Jo, Hèr Baron von Schneeausen, dir sollt elo mol gehe'rég d'Lewite gelesé kreien

Wanter: Get et nun awer op der Welt me' eppes Freches we' é Spatz.

King: Dann ass et nawell égal. Et ass och nit grad fir meng' Familgen Hèr Richter, wo'ech hei pláde'ren, wöll de' fárt ké Wanter, wöll mir schlo'en e'is schlecht a recht an alle Situatio'nen d'urch d'hárt Le'wen. Mir kre'ischen a jámeren och nit, wann et emol eng ke'er me' hárt derwidder geht; mir si nit verwint; mais ech hun dach vill Komeroden'de' me' fei gebaut sin-a wöll ech én ze'mlech gudden Zongeschlág hun a nit fárten.....

Wanter: Frech we' é Spatz.....

King: Sôt Dir vu mir wát Dir wöllt, Hèr Baron....nit jidferén ka Barong sin an eso' gro'ss Fabriken hun, Ech sin én einfachen Bieger an Dir geheit mech nit aus dem Gleis. Ech geheien erans wát ech um Herz hun, op dat Iech gefällt oder nit. Wát

Dir de Vullen an Erer schlámmer Ze'it undid, dát verdingt de Gale'. Jo, de Gale'. Dir sollt gekáppt, erhâng, erschoss an ersoff gin.

All: Bravo, Spatz, gef em es.

Richter: (Schellt) Ro' am Publikum.

King: De' bèscht an de' scne'nst vun de Vullen hut Dir fortgedriewen de' áner pengigt Dir op der Do'd. Alles hut Dir e'is geholl. Dir sidd dé gre'ssten Tyrann; dén et jé gin huet, O, wár ech me' gro'ss. O, hátt ech me' force, a wann ech Iech Méschter ge'f. De Bárt ge'f. ech Iech ausre'issen. Um nordpol, do ass er plátz, awer nit bei zivilise'erte Leiden. Hèr Richter, Dir misst de' emol zéhlen, de' durech dén zugrond gin. D'Hohr gingen Iech zu Bierg stoen. Ech béden Iech, huelst eis dé Brigang vum leif. Mir sangen a pe'ifen Iech de' allersche'nsz Lidder. (Bravo.)

Kodex: Pardon, Hèr Richter, mei Nuem ass Kodex, ech sin dem Hèr Baron von Schneeausen sein Affekôt. Ech wárt dem Vullepák do derno schons antwern. Fuert ro'egg mat der Uklô virun.

Richter: Gudd, Hèr Affekôt. Mais ech hun dem courage'erte Spatz nawell gèr nôgelauschttert. Un dem ass é gudden Affekôt verluer gâng.

King: Ech si fir alles ze brauchen.

Richter: De kawéchel huet d'wárt.

Turner: Mei Nuem ass: Mett Turner, an ech wunnen op der hechster Dänn am Bösch. Wát ech ge'nt de Wanter hun? De' ganz Me'nt spèrt e mech an d'Haus an. Hun ech dén Arrest verdingt? Ech ka kén Tour máchen, ech, wo' ech gewint sin ze turnen. Ech gi ganz wuedeग्रámmig. Dát ass eso' langweilig, datt et matt Zeiten nit auszehálen ass. E ble'st mer zu allen Diren erán, ech ka stoppe we' ech wöll. En hát mech t'lèscht bál mam Stúrm mat mengem Haus vun der Dänn gehe'it. Ech duecht, d'Welt ging önner D'Bém si vu sengem Glótz eso' glát, datt ech, trotzdem ech é gudden Turner sin, oppasse muss. Ech hát schons d'schöller ausernén. Dát hát mech bál d'Liewe kascht. -Hié verstoppt mir alles, wát ech mir gesammelt hát, ech hu schons duerdurch Honger gelidden, Hèr Richter.

Wanter:Wât é Pharise'ier. Gidd, frôt de Fieschter, wât dén do am Böschticht. Durech mech ass nach kê kapott gäng.

Turner:He'ert Dir, Hèr Richter, wat é Grobian dât ass. Spéert en an a lósst e nit me' eraus.

Richter:Et he'ert én allerdings ne'ischt Guddes a mir sin nach läng nit um Enn.-De Fûss huet d'Wuert.

Lüssig:Ech hêsche Paul Lüssig. Ech soen Iech, et muss én daks allerhand Konschte mâchen, fir d'Enner zesommen ze brengen. Engerse'its ass de Wanter é Schroen an dann ass et och knapps bei e'is. Da get gerôst, dât stômmt, zumol wann d'Kanner hongreg sin. Zur âner se'it léscht de Wanter mir och muenchen Dingscht.

Wanter:Kuck, dé Lüssert, dé wöllt et mat kengem verdierwen. Du denks wue u muenche Brôt, den ech dir op de wé gelmeigt hun, hein? Dé kranke Boutik ass gudd fort, an du wars fro' hein?

Angscht:He'ert der, elo sét en et jo selwer.

Lüssig:Dir Herrschaften, ech enthâle mech an diesem Prozess; ech brauch mir nit mutwölleg Feindsleit ze mâchen.

Richter:Fûss, Dir sid schlau, mais ech soen Iech:de Spatz gefällt mir trotz senger Grobhêt besser.

King:Bravo. Bravo. Ech wannen de Prozess. Des Ke'er kreie mir en.

Richter:D'Maus huet d'Wûrt. Jausig:Dir Hèren, ech sin d'Lina Jausig. Jo, d'Lina. Eng fein Dame aus der Rommelskoll. En âneren ass ni eso' domm we' dir mengt. Mengt Dir ech ging bei é Bauer an d'Scheier? Dât können de' âner mâchen an de' berepsen dât uereg. Ech hun 15Kanner, hât e schwe'ert Le'wen, mais haut hun ech et gudd.

Richter:Wuefir hutt Dir Iech da beschwe'ert, wann Dir et eso' gudd huet?

Jaus'g:Ja, geldir, Hèr Richter, wann ech mech ge'nt de Wanter beschwe'e hun, da war ech a mengem sche'nste Recht. Wann ech de' Rommelskoll zu... nit fond hätt-nun hun ech se awer-ja, da we'sst ech nit awt ech mat menge 15Kanner mâche ge'f.

Richter:A wât mâcht Dir dann elo?

Jausig:Mais Hèr Richter, geldir, an enger Rommelskoll, do frösst é Rommelen. Dât mâchen ech vu mueres bis owes a vun owes bis mueres.

Richter:Vun dém Bauer senge Rommelen?

Jausig:Ma gewöss, Hèr Richter, vu wém sengen da soss. Dât ass einfach.

Richter:Oho. Ass dât eso' einfach. Wann dé Mann sech de ganze Summer geplôt huet fir seng Be'schten.....

Jausig:Si mir Meis keng Be'schten, Hèr Richter? Jo, mir sin och Be'schten.

All lâchen.

Jo, lâcht dir. Dir soltt emol gesin, wât meng 15Könnercher sech an der Rommelskoll opgedo' hun, o et sin Dengercger, eso' molleg, eso' ronn, ech hu meng Fréd drun, Hèr Richter. Ech soen ömmer zo' en: Lósst dir iech et gudd schmâchen, Kanner, et sin der jo genug do.

Richter:A wann de Bauer ke'nt?

Jausig:Dé ke'nt nit, Hèr Richter. Wann et me' no zum Fre'johr geht, da ke'nt en. Mais, mir kennen den Trick. Mir hun e'is e Gank bis an d'Wött gelöss. Da lâfe mir dorân, a wann de Bauer rem fort ass, da geht eise Concert erem un. O, et ass zevill sche'n.

Wanter:Ma, da löss mech mat Ro'. Wuefir gehst du dann dorömmer mech beklâken?

Jausig: Dank dem Herrgott, datt er mir gudd geht. Mais, gare la mine, wann et mir schlecht ging. Wann ech dann de' Rommelskoll nit fo'nd hätt, we' se'tz ech dann de mat menge 25 Kanner? An d'Hä ge'fst du én dreiwen. An é kält wässerlach, wo' én ne'ischt z re'issen an ze be'issen hätt, da, Mannchen, sollst du emol d' zong vun der Lina Jausig an hirer ganzer rass kenne le're Awer lo kannst du rossen an torne'ren--mir--kuck-mir kannst du ne'ischt me' undin. Ech lächen dech aus. Wésst du wät: De' läng wanterme'nt mache mir witzer vun dir a spillen Theater vun dir. Mein Elsten huet é wonnerschæ'nt Spottlidd op dech gemét. Mir rullen e'is vu Lâchen a lauschteren, wanns du we' é wölle Bér iwer d'Gewân saus. So! ass dât, Hèr Baron v. Schne hausen. -Ech håle natierlech meng Klô oprecht, a wann engem vun e'is eppes geschnitt-wèll eso' ganz secher si mir dach nit-dann huest du et um Gewössen, a mir verlângen Schuedener sätz-Ah jo.-

Richter: Donnerwéder. Wät én Zongeschlag. Do stëchen jo 10 Affeköten dran. Madame Jausig. Dir könnt Iech zreckze'en, Dir sid Er so wert.

Jausig: Ech mängen awer och. (kreischt) Et ass jo wo'er. Si mir da keng Leit. Ass et nit genug, datt mir arem sin?

wanter: Dât ass nun awer dé gre'sste Pâk, dén d'Gewân dre't gitt uecht, dass ech Iech nit eng ke'er ze pake kœ'ien. Ech verdilgen Iech vum Erdbuedem. Iech an Er Rass.

Richter: Et ass égal, courage huet dât De'er an och Le'wesart. D'Madan Emma Blöll huet d'Wuert. Dir sid Wäschfrâ, geldir?

Blöll: Gewöss, Hèr Richter. Schons 30 Jahr läng gin ech mam Blöll klappen an dât ass kē Spâss. Zumol nit, wann dén hârde Wanter do eso' eisg kâl wässer mecht. Ech wöllt, dé Petter do, mist emol elo 2-3 Stonne bei der gefruerener Bâch setzen; ech wetten, hie kriet me' Matléd mat eis âner.

Wanter: Baut Iechheng Wäschkichen mat wâremt wässer.

Blöll: Heielei, den Hèr Baron. Mir si keng Millionäre. Mir müssen e'is ploen. Ech hu Rhumatissmen, de Schnapp an den Ho'scht, ech hât schons eng Longenentzündung. Wann ech eng ke'er eso' stierwen, dann hutt Dir et um Gewössen. A meng ârem Kanner.

Wanter: Et ass schons gewäsch gin, ihurt Dir hei Wârt an et get och nach gewäsch, wann Dir nit me' hei sid.

Blöll: He'ert Dir, Hèr Richter. Dât ass all Matléd, dât den Hèr mat e'i huet. Ass dât nit traurig?

Richter: Dir huet et allerdings schwe'er, Madame Blöll. Mir kucken, wät sech do mache le'sst. Dir kritt dach vle'icht nach eng ke'er eng Wäschkichen mat wârem wässer.

Blöll: Ech ge'f Iech op Kne'en danken, Hèr Richter, an Iech gâr eng ke'er Er wäsch fir ne'ischt mâchen.

Richter: Merci viraus. Et ass un der Madame Anna Brav.

Brav: Hèr Richter, ech sin eng ârem Frâ mat 7 Kanner. Mei Mann ass do't, an ech muss eleng fir de Stôt suergen. Am Summer geht et alt, mais am wanter, da wéss ech kē Rot. Bâl huet det, bâl dât keng Schung, keng Strömp, kē Mantel a kē Schâl. De wanter do dreiwt et ze bont. Et ass eng richtg Kujenat mat dém Pengiger. Ech soen et richt eraus, bei him zo'. Ech hât der alt 4 matenén krank do leie. Dât klengst mat de Rédelen, dât ânert mam bloen Ho'scht, engt âne mat enger duebler Longenentzündung, an dat 4. mat Scharlach. Gudd dass d'Sonn erem ko'm ass, mir wâren all zu Schâne gângen. Nén, dât mâchen ech nit me' mat. Huelte e'is dé Bèr vum Leif, Hèr Richter, den Himmel verdingt Dir dermat.

Wanter: Ech muss fir alles haften, fir all Bauchwe' an all Kre'enaan. Dát ass nun awer allerhand. Ech kreien alles an d'Schung geschott-Ech gin all Dag zu alle Stonnen eraus, ech hun nach kén Erkálte fo'nd. Sót, dé krappige Butek soll sen, Nues dobannen hálen. Rícht iech wann et Ze'it ass, dir wósst dach dass ech kommen.

Richter: Wuel, Wanter, mais trotzdem ass et hárt fir de' árem Leit.

All: Bravo. Bravo. Mir wannen de Prozess.

Richter: Den Hér Hótelier vum Vio'lenhaff soll schwätzen.

Hótelier: Dir Dammen an dir Hèren. Ech hun d'hallef Welt gesin a nach é Stek vun der áner Se'it. Ech war an Agypten an am Kongo; un der Riviera an a Kalfornien. Ech hun d'Schweiz geklappt an a Kanada gedingt. Ech schwätzen 4 Spróchen gudd, an 3 hallef. Ech ka kachen, Pâtisserie máchen, dát Feinst vum Feinsten mir serve'een Frellen a Kripsen-eis Spezialite't ass Kuddelfleck am Wanter, a Léwerknedelen, dat Rèngst vum Bèschte.

Wanter: Dé missbraucht d'Gericht fir Reklame fir sei Geschäft ze máchen.

Richter: Ei, d'Wässer léft engem am Mo'nd zesummen.

Hótelier: Reklame muss ech máchen, wöll, wát hun ech vu mengem Vio'lenhaff wa Schne' leit, an de Stürem rost? Ech kann zo' máchen a mat den Ze'we spielen. Dát interesse'ert Dech nit. An Agypten an op der Riviera kommt Dir nit un. Do gingen se Iech wát gelifft soen, hein.

Wanter: Ma, da gitt duer.

Hótelier: Dát si menger Sächen. Mei Vio'lenhaff ass é Parade'is -Ei. wann et Summer ass. An der Hochsaison. Awer am Wanter. Millionär ge'f ech, wa kè Wanter wär. Hér Richter, kommt eng ké'er. Ech lueden Iech án mat Erer ganzer Familren.

Richter: Gudd. Gudd.

Wanter: Hér Richter, wann Dir Iech bestéche lósst, da geheien ech de ganze Prozess op d'Kopp.

All: Mir wannen. Mir wannen.

Kodex: Ah nén. Ah nén. Dát do könne mir a kenger Conditio'n durech lóssen. Ech werd oppassen a mir dé Fall note'ren.

Richter: Hér Affekót, lét Ere knapp a Ro'. Eth wéss am bèschten, wát é Richter ze máchen, a nit ze máchen huet. Ech wöll dese Prozess ganz e'erlech an onparteiisch fe'ren. Als Beweis solle och de' zu Würt kommen, de' fir den Ugeklóten antréden. 4 Bo'wen hun d'Würt.

Bo'wen: (all) Bravo. Bravo. Hér Wanter.

Et get charmant, charmanter.

Mirhun Dech gár, dech gro'sse Fre'nd.

wöll én we's du nit all Däg ke'nt.

1. Bo'w: Hér Richter, ech ka ne'ischt ge'nt dé Mann do soen. Hien mecht mir nómme Pläse'er.

2. Bo'w: Ei, dé Schne'. Mei Schlitt. Meng Eisschung. De' nerrlech schleich Dé sche'ngste Sport.

3. Bo'w: An d'Schne'klatzen. An d'Schne'männer. De' sche' ro't Båken, de' én da kritt an dé Wonnerappetit. Vive de wanter.

4. Bo'w: Hié bringt de Késchen an d'Kroschköndchen. Mir juchzen a mir rullen. Mir können de Wanter nómme luewen.

Bowen! (all) De Wanter, dé soll léwen. Vive. Vive. Vive.

Wanter: Merci, Jongen. Dát do dét mer gudd bis an de' deck Ze'w. Et get dach ne'ischt iwer fro', gesond a léwig Bo'wen. Ech wärt Iech nach allerhand Pläse'er máchen.

(8)

Richter: Den Hèr Gröf vum Wibbelpötz ass un der Rei.

Jer'er: Dir Hèren. Ech si Je'er. Ech hun de Wanter gèr. Ech fannen d'Wöld da mat der Spur. Et ass eng Fréd dann d'ganz Natur Zumol wann é Wöllschwein gese'it. Ei, dat get sport. Huesen a Karnengercher, gewe'hlich wuer. Mais eso' é wölle keiler am Wanter. Ah, ech kann de Schne' nlmme luewen.

Richter: An Dir! Hèr Stanislas Brumski?

Pelzhändler: Ja, Stanislas Brumski ass mein Neum. Ech si gro'sse Pelzhändler an der Stât. Mengt Geschäft ass eso' sche'n an eso' wichtig we' dém Hèr sengt mam kuddelfleck a mat de Léwerknédelen. Ech hu me' geld dra stéchen we' hién. Wât ge'f ech awer mâchen, wa kê Wanter wâr? Ech wâr rujene'ert. Wât de Wanter me' hårt get, wât meng Gesehâfte besser gin. Dir begreift, Hèr Richter, ech ka neischt dé Mann do sôn. Au contraire, mir get e nie ze hårt a mir dauert e nie ze lång.

Richter: Mei huet jidderén nôme sein égene bonefice am Aan. - Den Hèr Kuelenhändler Stöps huet d'Wûrt.

Stöps: Ech hêsche Stöps, mais meng Kuele si kê Stöps. Ech hun e'schtklas sig Wuer a liwèren zu de bölligste. Pre'isser direkt an d'Haus ömmer bölliger a besser we' all Konkurrenz. Ech muss och soen Mir ass de Wanter le'f. Ech ke'nt mir kê bessere we'nschen! Am summer hu mir ne'ischt ze din. Dir begre'ift.....

Richter: Gudd! Ech begre'ifen alles! - Endlech si mir mat den zeien um Enn! Hèr Platsch, Dir hutt jo alles note'ert?

Platsch: Den Töppel um i! Hèr Richter.

Richter: Gudd! Et ass wirklech schwe'er do ze richten. Den Hèr Affeköt Kodex huet d'Wûrt.

Kodex: Hèr Richter, et ass nit schwe'er hei ze richten. Dé Fall hei ass eso' Klôr we' d'Sonn. Mei Client ass eso' onschölleg we' sei Schne' we'iss ass,

Gemurmel.

Kodex: Ech schwätzen nit fir desemp an dém ze gefâlen; och nit fir mein égnen bemefice, mais ech soen d'Worecht, voilà.

All: De' hu mir och gesôt.

Kodex: Vle'cht, mais jidderé vun Iech schwätzt a seng égen Tâsch. Jidderé denkt nômmen u sech. Wann et him gudd geht, dann ass alles an der Reih, da kann de Rescht zum Deiwel go'en. We' dir do gitt a stitt dir sid all gro'ss Egoisten.

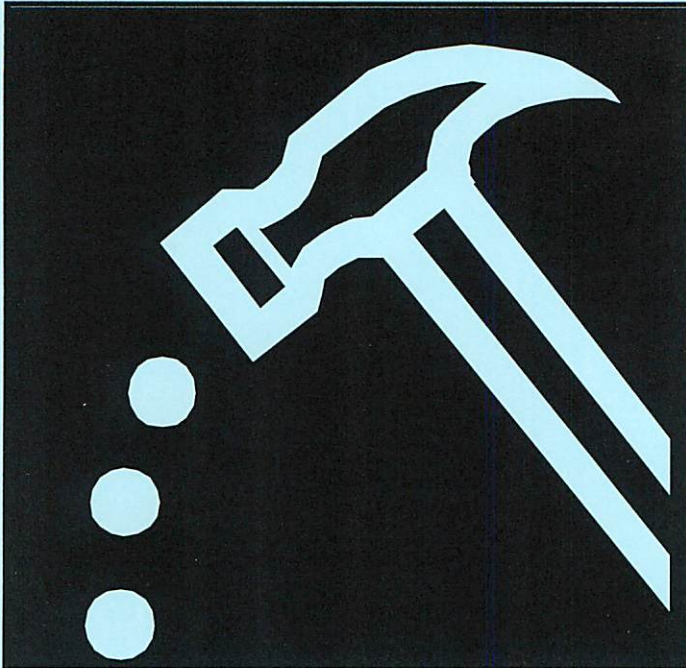
Hèr Richter, ech mâche nit vill Wîrder. Dir musst d'Wuel vun eis alleguer am Aan hålen. De Wanter ass ganz netzlech a wann hién nit do wâr da misst e geschâfe gin. Eiser Herrgott wo'st, wât e gemét huet. D'Natur muss raschten. Et muss kâl a nâss gin soss ge d'Ongeziefer, an et ass dés och önnert dèr Band do, Iwerhand huelen, a wuer ging et dann hin? De Schne' ass sche'n a gudd-et wisst vill Bro't drônner. - We' langweileg wâr et wann d'Sonn ömmer schengé ge'f. D'Menschen an d'De're ge'fe liddereg gin-

Et müssen och me'schwe'er Zeite, kommen, soss ge'fe mer all ze üppig gin. - An de' sche' fester, de' de "anter brengt. Wann et dem enge schlecht ergeht da sollen de' âner him höllefen. De' eng si re'ich, de' âner ârm. Duefir kann de Wanter nit. - Duefir dir Me'nschen an De'ren: Courage. Gesitt iech vir. Stitt trei an dâper zesummen an én höllef dem âneren, da geht et alle gudd.

Mei Client ass é Bedirfnis. We' nôm Fre'johr de Summer an nôm Summer den Hierscht ke'nt, so' muss nôm Hierscht de Wanter kommen soss ge'f et och kê Frejohr me'. Duefir, Hêr Richter, spriécht mei Client frei. Richter: Ech hun an aller Ro' nogelauschtert wât ge'nt a wât fir de Wanter gesôt gin ass. Den Hêr kodex huet des Frô vum richtige Standpunkt betrucht. Wât e sôt ass wo'er. Et muss wirklech é Wanter gin Jo, lât domat eiser Herrgott gewârden. Nômmen, e brauch awer nit grad zevill uereg gin. Ech muss och am wanter eraus a mei Méschter, de kléschen, ass dârch Schnee a Kêlt och dack geheit; mais et muss é weider gesin we seng Nues récht. -E muss dém âneren höllefen-dât ass ganz richtig. Wann en emol ze hârt wor, an et si Plâtzen, wo en nach me hârt ass we hei-da müssen eng Schneiz kreien an hié muss bremsen-mais soss----- spréchen ech e frei.

Dûrchernén: Bravo. Hu.

Richter: D'Setzung ass opgehewen.

De Wanter um Gericht